

Et Sogneraad ønsker ekstra Hjælp ved understøttedes Sygdom samt fri Kur og Pleje til Mænd eller Kvinder over 60 Aar, som ellers ikke faa Understøttelse.

Beste Amt og Sogneraadsforening: Hvad angaar Forslagets §§ 6 og 7, hester der efter vor Mening den store Betænkelse ved at indføre det her foreslaaede Takstsystem, at man derved i Virkeligheden forlader den bestaaende Lovs humane Grundlag, som har fundet god Jordbund i og har slaaget Rod hos Befolkningen, nemlig dette at skaffe de værdige gamle trængende, hvis Arbejdsevne efter deres Alder og Helbredstilstand er svækket eller endog brudt, en nogenlunde sorgfri Alderdom gennem en offentlig Understøttelse af den i hvert enkelt Tilfælde fornødne Størelse, men uden Tattighjælps Virkninger. Her vil man derimod indføre et „Pensionsystem“, der ikke tager afgørende Hensyn til, hvorvidt Understøttelsen i Virkeligheden kan holde den paagældende fri for Tattigvæsenet. Et saadant System kan jo særdeles vel have sin Berettigelse, naar det sættes i Forbindelse med Indførelsen af en almindelig Folkforsikring, frivillig eller tvungen, men det maa hævdes, at det ikke kan være en Opgave for Kommunerne, selv med Støtte fra Statens Side, at bringe Systemet til Anvendelse paa en vis Klasse Medborgere fremfor paa andre.

Idet vi saaledes maa fraraade, at der foretages nogen Ændring i den bestaaende Lovs § 1 paa de heromhandlede meget væsentlige Punkter, selv om Lovens Anvendelse undertiden kan være vanskelig og ufuldkommen, og selv om den til en vis Grad virker hemmende paa Selvhjælpslysten, tro vi dog at burde henlede Opmærksomheden paa, at adskillige af Lovens Mangler i disse Henseender kunne, om ikke ophæves, saa dog formindstes noget af de kommunale Myndigheder selv gennem visse bestemte Regler for Fastsættelsen af Alderdomsunderstøttelsens Størelse og Ydelsesmaade.

Vi henviser saaledes for det første til det af Kjøbenhavns Magistrat givne humane Eksempel ved Beregningen af vedkommendes faste Indtægter, der delvis lades ude af Betragtning, naar de stiles Sparommelighed i tidligere Tid, Pension, Legat eller lignende, alt efter de Regler, der findes aftrykte som Bilag II. til denne Betænkning. En endnu virksomere Spore til at fremme Sparommeligheden vil jo være, at Staten yder Støtte til en billig Alderdomsforsikring, en Foranstaltning, som udmærket lader sig forene med Loven, anvendt paa den nysnævnte Maade, og som vi derfor kunne give vor bedste anbefaling.

Vi skønne dernæst ikke rettere, end at det saavel for Sogneraadenes egen Skyld som af Hensyn til de alderdomsunderstøttede vilde være hensigtsmæssigt, at Kommunerne indførte en bestemt Klassifikation af Understøttelserne, nemlig:

1. De midlertidige, der i tvivlsomme Tilfælde kunne tilstaaes i en vis kortere Periode, f. Eks. et halvt Aar, som en Art Prøvetid,
2. de faste, der gives for mindst fem Aar, i hvilket Tidsrum der da ikke bliver Spørgsmaal om at foretage Forhøjelser eller Nedsættelser, og
3. de ekstraordinære, der ydes i særlige Tilfælde (Sygdomsforhold eller anden bestemt Anledning), hvad enten den paagældende i Forvejen har fast Understøttelse eller ikke.

Gennemførelsen af denne Ordning vil formentlig kunne ske uden Forandring i selve Loven.

Ringsjøbing Amt: Faste Understøttelser egne sig ikke for Landkommuner.